

Sygnatura akt I C 346/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 11-08-2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Nawrocki

Protokolant: st.sekr.sąd. Dorota Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 10-08-2017 r. w Koninie

sprawy z powództwa **J. G. (1)**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda J. G. (1) kwotę 40.000 zł (czterdzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.
2. Oddala powództwo w pozostałej części.
3. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.
4. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Koninie kwotę 3.187 zł 06 gr (trzy tysiące sto osiemdziesiąt siedem złotych sześć groszy) tytułem niewiszczonych kosztów sądowych.

Andrzej Nawrocki

Sygn. akt I C 346/17

UZASADNIENIE

Powód J. G. (1) wystąpił przeciwko pozwanemu (...) S.A. w S. z powództwem o zapłatę kwoty 60.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.10.2014r. do 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 07.09.2014r. w wypadku zginął syn powoda D. G. (1), a sprawca wypadku Ł. B. został skazany przez Sąd Rejonowy w T. w sprawie sygn. akt II K (...). Powód wskazał, iż łączyła go ze zmarłym silna więź emocjonalna, przy czym zmarły syn zamieszkiwał wspólnie z rodzicami i miał przejąć po rodzicach prowadzenie rodzinnego gospodarstwa rolnego. Nadto powód wskazał, iż ze swoim synem spędzali dużo czasu i powód mógł zawsze liczyć na swojego syna D.. Po tragicznej śmierci syna powód wraz z żoną nie potrafią sobie poradzić w trudnej dla nich sytuacji i muszą korzystać z pomocy medycznej. Powód od 01.09.2014r. przeszedł na oczekiwaną emeryturę, tym niemniej śmierć syna spowodowała, że przestała ona mieć jakiegokolwiek znaczenie w życiu powoda. Powód oprócz zmarłego syna D. ma jeszcze czterech synów. W postępowaniu likwidacji szkody powód otrzymał kwotę 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia, jednakże powyższa kwota w ocenie powoda jest niewspółmierna do rozmiaru krzywdy powoda (k.2-12).

Pozwany (...) S.A. w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu. Pozwany wskazał, iż po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał na rzecz powoda kwotę 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w związku z czym dalsze żądanie powoda jest bezzasadne, a przytoczona w pozwie argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie. Nadto pozwany wskazał, iż dochodzona w pozwie kwota jest wygórowana i nie znajduje oparcia w okolicznościach sprawy. Natomiast kwota wypłacona przez pozwanego w toku postępowania szkodowego jest wystarczająca i w całości wyczerpuje roszczenia powoda w tym zakresie (k.82-85).

W toku procesu - pismem procesowym z dnia 21.03.2017r. powód rozszerzył żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 80.000 zł, tytułem zadośćuczynienia, z uwagi na śmierć najbliższej osoby (k.132-134).

Pozwany (...) S.A. w S. – w odpowiedzi na pismo zawierające rozszerzenie powództwa – wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu (k.156-157).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 07 września 2014r. w miejscowości D. gm. K. doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego śmierć na miejscu zdarzenia poniósł jadący motocyklem syn powoda D. G. (1). Odpowiedzialnym za spowodowanie wypadku był kierujący pojazdem (...) o nr rej. (...) Ł. B., który wyjeżdżając z drogi podporządkowanej nie ustąpił pierwszeństwa motocykliście D. G. (1) (bezsporne).

Sąd Rejonowy w T. prawomocnym wyrokiem z dnia 22.10.2015r. sygn. akt II K (...) uznał Ł. B. za winnego tego, że w dniu 7 września 2014r. w miejscowości D., gm. K. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że kierując samochodem marki (...) o nr rej. (...) wjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie, nie udzielając pierwszeństwa przejazdu jadącemu drogą z pierwszeństwem motocykliście D. G. (1), jadącemu motocyklem marki (...) o nr rej. (...), doprowadzając do zderzenia się pojazdów, w wyniku czego D. G. (1) doznał rozległych obrażeń ciała skutkujących jego śmiercią na miejscu zdarzenia, tj. popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Nadto Sąd Rejonowy w T. w powyższym wyroku z dnia 22.10.2015r. sygn. akt II K (...) orzekł od Ł. B. na rzecz powoda kwotę 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia (dowód: k.448,552 akt Sądu Rejonowego w T. sygn. II K (...)).

Sprawca wypadku Ł. B. posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. w S., które zostało przejęte przez pozwanego w wyniku połączenia spółek (bezsporne).

W dniu wypadku, tj. w dniu 07 września 2014r syn powoda D. G. (1) wracał z zawodów motokrosowych, które odbywały się na terenie hałd pokopalnianych w B.. D. G. (1) około 15-20 minut przed wypadkiem kontaktował się telefonicznie ze swoją dziewczyną S., z którą był zaręczony, informując, że wraca do domu. Po pewnym czasie żona powoda próbowała dzwonić do syna, bowiem była poddenerwowana, że od dłuższego czasu nie ma od niego żadnej wiadomości. Powód wraz z rodziną niepokoił się, że syn od kilku godzin nie odbiera telefonu. Wieczorem w dniu 07 września 2014r. do domu powoda przyszli funkcjonariusze policji informując o śmierci jego syna. Po informacji o śmierci syna żona powoda zemdląła, a powód i synowie krzyczeli. Z uwagi na powyższe do domu powoda przyjechało pogotowie ratunkowe celem udzielenia żonie powoda, a także najmłodszemu z synów powoda pomocy medycznej. Powód nie potrzebował tego dnia interwencji medycznej (dowód: zeznania powoda J. G. k.97-98,172 oraz zeznania świadków: H. G. k.99-100 i D. G. k.101).

Powód 2 dni po wypadku – w dniu 09 września 2014r. - zgłosił się do lekarza psychiatry M. R. do (...) w T. – (...). U powoda rozpoznano wówczas – reakcja na ciężki stres i zaburzenia adaptacyjne po śmierci syna. Powód skarżył się na swój stan psychiczny – obniżony nastrój, niepokój, poczucie bezsilności i bezradności, niezbyt dobre samopoczucie. Powodowi zalecono H. 10 i 30. Na kolejnych wizytach u psychiatry powód wskazywał, że martwi się o swoich pozostałych synów (lęk o ich bezpieczeństwo), nie sypia w nocy, jest przygnębiony i nie odczuwa żadnej radości z życia. Powód odbył w sumie 4 wizyty u psychiatry. Ostatnia wizyta powoda u psychiatry odbyła się w dniu 22.12.2016r. Powód

korzystał również z 4 sesji psychoterapii indywidualnej u psychoterapeuty I. C. pądem wsparcia emocjonalnego w dniach 22.09.2014r., 27.10.2014r., 08.12.2014r. i 12.01.2015r. O swoich problemach emocjonalnych i adaptacyjnych wspominał również podczas wizyt u lekarza rodzinnego w (...) M. W.. Obecnie powód nadal kontynuuje leczenie psychiatryczne u psychiatry M. R.. Powód zażywa leki na wyciszenie, aby mógł spokojnie zasnąć, przy czym powód leki te bierze 2-3 razy w tygodniu w zależności od potrzeby (dowód: k.29-37, k.105-114v oraz zeznania powoda J. G. k.97-98,172).

Powód ma 62 lata i jest emerytowanym nauczycielem przedmiotów zawodowych. Powód prowadzi gospodarstwo rolne wraz z żoną H. G. (2). Powód był dumny z syna D., ponieważ D. był pierwszym synem powoda, który ukończył studia wyższe i kształcił się w tym samym kierunku co powód. W chwili śmierci D. miał 26 lat i od października 2014r. miał podjąć studia podyplomowe. D. G. (1), który ukończył (...)w K. i uzyskał tytuł mechanika budowy maszyn, zatrudniony był w firmie (...) w T. na stanowisku technologa. W przyszłości miał przejąć po rodzicach gospodarstwo rolne i pozostać w domu rodzinnym. Powód oprócz syna D. miał jeszcze 4 synów, przy czym D. był jego drugim synem. Syn D. był kawalerem lecz miał dziewczynę S., z którą był zaręczony. Powód odnajdował z synem D. wspólny język w wielu sytuacjach życiowych. D. był osobą bardzo pomocną rodzicom, jak również był dobrym organizatorem i potrafił poradzić sobie zawsze w problemach życia codziennego. Powód i jego żona zawsze mogli liczyć na pomoc swojego syna, nie tylko w sprawach prowadzenia domu lecz również finansowo. Po śmierci syna powód bardzo dużo czasu spędza na w kościele modlitwie i systematycznie – 3,4 razy w tygodniu - odwiedza grób syna na cmentarzu. Powód nie może spać, stał się apatyczny, zamyka się w sobie, często płacze i łatwo się denerwuje. Powód do chwili obecnej nie pogodził się ze śmiercią syna i spędza czas w pokoju syna D., który od śmierci syna nie został uprzątnięty (dowód: zeznania powoda J. G. k.97-98,172 oraz zeznania świadka H. G. – k.99-100, zeznania świadka P. G. – k.100-101, zeznania świadka D. G. – k.101-102).

Śmierć syna D., z którym powód był silnie związany, była dla powoda traumatycznym przeżyciem i odebrała powodowi sens i chęć do życia, przy czym powód pomimo, iż od wypadku minęły ponad 2 lata do chwili obecnej nie potrafi pogodzić się ze śmiercią syna. Powód pomimo, iż został otoczony odpowiednim wsparciem medycznym i rodzinnym po śmierci syna nadal przeżywa żalobę, żywo reaguje na wspomnienie o śmierci syna. Upływ czasu i odpowiednie wsparcie nie spowodowały u powoda poprawy stanu psychicznego, objawy zaburzeń emocjonalnych, zaburzenia adaptacyjne, które pojawiły się po tragicznej śmierci syna utrwaliły się i nasiliły. Powód mimo procesu leczenia i farmakoterapii oraz wsparcia bliskich powód nie radzi sobie, nie potrafi powrócić do równowagi psychicznej, nie potrafi na nowo czerpać radości z życia, nie potrafi cieszyć się z narodzin pierwszej wnuczki i z sukcesów pozostałych synów. Stan psychiczny, w którym znajduje się powód oraz objawy które u niego występują wskazują na wystąpienie u powoda uporczywych zaburzeń nastroju. Obecny stan zdrowia powoda, mimo procesu leczenia, nie jest zadowalający, jednakże dalsza systematyczna psychofarmakoterapia pozwoli uzyskać powodowi w objawy i pogodzić się z traumą, przy czym wskazany okres leczenia powoda wynosi 2 lata. W konsekwencji śmierć syna spowodowała u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym w postaci zaburzeń adaptacyjnych i utrwalonych nerwic w wysokości 10 % (dowód: opinia biegłego sądowego psychiatry dr J. O. k.117-121, k.160v).

Pismem z dnia 16.09.2014r. pełnomocnik powoda wezwał (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 300.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią syna D. G. (1) (dowód: k.22-25). Decyzją z dnia 07.11.2014r. pozwany przyznał powodowi kwotę 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia na podst. art. 446 § 4 kc (dowód: k.28).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego wT. sygn. II K (...) SR w T., płyty CD zawierającej akta szkody (k.96), wezwania do zapłaty z dnia 16.09.2014r. (k.22-25), decyzji pozwanego z dnia 07.11.2014r. (k.28), historii choroby powoda (k.29-37, k.105-114v), opinii biegłego sądowego psychiatry dr J. O. (k.117-121, k.160), zeznań świadka: H. G. (2) (k.99-100), P. G. (2) (k.100-101), D. G. (3) (k.101-102) oraz zeznania powoda J. G. (1) (k.97-98,172).

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom powoda J. G. (1) oraz zeznaniom świadków: H. G. (2), P. G. (2), D. G. (3), gdyż zeznania te są jasne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale

dowodowym zgromadzonym w sprawie. Wartość dowodowa dokumentów zaliczonych w poczet dowodów nie budziła zdaniem Sądu wątpliwości.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego psychiatry dr J. O. była jasna i logiczna, a wnioski należycie i wyczerpująco uzasadnione, przy czym opinia ta nie została skutecznie zakwestionowana przez stronę pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powód J. G. (1) roszczenie swoje wywodzi z art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 ze zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym z art. 36 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Natomiast zgodnie z art. 446 § 4 k.c. Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – a w szczególności z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 22.10.2015r. sygn. akt II K (...) - wynika, że winę za spowodowanie wypadku w dniu 7.09.2014r., w następstwie którego zmarł syn powoda D. G. (1), ponosi Ł. B., kierujący samochodem marki (...) nr rej. (...), objętym umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u poprzednika prawnego pozwanego. Zgodnie więc z art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 powyższej ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, jak również art. 446 § 4 k.c. pozwany jest – co do zasady - zobowiązany do wypłaty powodowi stosownego zadośćuczynienia.

Jak już wcześniej wskazano z art. 446 § 4 k.c. wynika, że Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Oznacza to zatem, iż zasądzenie zadośćuczynienia ma charakter fakultatywny i jest zależne od oceny Sądu, opartej na analizie okoliczności konkretnej sprawy. Zadośćuczynienie za doznaną krzywdę ma kompensować cierpienia psychiczne i ewentualny rozstrój zdrowia osób najbliższych pokrzywdzonemu oraz ułatwić przezwycięzenie ujemnych następstw zdarzenia wywołującego szkodę. Kompensacyjny charakter zadośćuczynienia nie pozwala na to, by miało ono charakter symboliczny, ale powinno stanowić odczuwalną wartość ekonomiczną adekwatną do warunków gospodarki rynkowej. W przypadku żądania zadośćuczynienia należy badać, jakiej krzywdy doznał powód. Istota bowiem zadośćuczynienia sprowadza się do zapłaty przez zobowiązanego pewnej sumy pieniężnej za szkodę, której nie można precyzyjnie wyliczyć, przy czym kwota ta powinna mieć charakter rzeczywistego zrekompensowania szkody, nie zaś symbolicznej zapłaty. Kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. Oczywistym było w okolicznościach sprawy, że wskutek śmierci syna powód niewątpliwie doznał ogromnej krzywdy i poczucia bólu. Poza samą utratą dziecka, która z oczywistych względów sama w sobie jest traumatycznym przeżyciem, powód utracił osobę bliską i ważną w jego życiu oraz w życiu swojej rodziny.

Powód J. G. (1) w chwili śmierci syna D. miał 60 lat, przy czym D. mieszkał z rodzicami. Tragiczna śmierć syna była dla powoda traumatycznym przeżyciem, gdyż powód był z synem silnie związany emocjonalnie. Pomimo, że D. były jedynym z pięciu synów powoda, to z nim łączyła powoda najsilniejsza więź emocjonalna. Syn D. podzielał zainteresowania ojca, zdobył wyższe wykształcenie w takim samym kierunku jak powód, miał w niedalekiej przyszłości przejąć gospodarstwo po rodzicach, pozostać w domu rodzinnym i opiekować się rodzicami. Nagła i niespodziewana śmierć syna odebrała sens i chęć życia powodowi, który krótko przed śmiercią syna przeszedł na emeryturę i planował

spokojne życie. Powód do chwili obecnej nie potrafi pogodzić się ze śmiercią syna, mimo, że od wypadku minęły ponad 2 lata. Powód spędza czas w kościele na modlitwie lub też spędza czas w pokoju syna oraz często odwiedza grób syna. Powód nie może spać, stał się apatyczny, zamyka się w sobie i łatwo się denerwuje. Powód mimo, iż został otoczony wsparciem medycznym oraz rodzinnym po tragicznej śmierci syna, tj. podjął leczenie psychiatryczne, przyjmował leki psychiatryczne, korzystał przez krótki okres czasu z psychoterapii indywidualnej, nadal przeżywa żalobę, żywo reaguje na wspomnienie o śmierci syna. Upływ czasu i odpowiednie wsparcie nie spowodowało u powoda poprawy stanu psychicznego, objawy zaburzeń emocjonalnych, zaburzenia adaptacyjne, której pojawiły się po tragicznej śmierci syna utrwaliły się i nasiliły. Stan, w którym obecnie znajduje się powód charakteryzuje się zwątpieniem, brakiem motywacji do działania, żalem, smutkiem, uczuciem pustki i trudnej do akceptacji tęsknoty za zmarłym dzieckiem. Mimo procesu leczenia, farmakoterapii i wsparcia bliskich powód nie radzi sobie, nie potrafi powrócić do równowagi psychicznej, nie potrafi na nowo czerpać radości życia, nie potrafi cieszyć się z narodzin pierwszej wnuczki, z sukcesów pozostałych synów. Stan psychiczny, w którym znajduje się powód oraz objawy które u niego występują wskazują na wystąpienie u powoda uporczywych zaburzeń nastroju. Obecny stan zdrowia powoda, mimo procesu leczenia, nie jest zadowalający, jednakże dalsza systematyczna psychofarmakoterapia pozwoli uzyskać powodowi w objawy i pogodzić się z traumą, przy czym wskazany okres leczenia powoda wynosi 2 lata. W konsekwencji śmierć syna spowodowała u powoda długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym w postaci zaburzeń adaptacyjnych i utrwalaonych nerwic w wysokości 10 %.

Mając na względzie powyższe okoliczności, należy zdaniem Sądu uznać, iż wysokość zadośćuczynienia dla powoda J. G. (1) po śmierci syna D. G. (3) jest - w świetle art. 446 § 4 k.c. - uzasadniona co do kwoty 80.000 zł. Uwzględniając jednak fakt, że pozwany dotychczas wypłacił powodowi kwotę 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia, roszczenie powoda okazało się zasadne jedynie w części dotyczącej kwoty 40.000 zł (**punkt 1 wyroku**).

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo uznając roszczenie powoda za bezzasadne (**punkt 2 wyroku**).

W świetle okoliczności niniejszej sprawy należy zdaniem Sądu uznać, iż roszczenie powoda J. G. (1) jest także uzasadnione co do zasądzenia zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 23.10.2014 r. (por. art. 481 § 1 k.c. i art. 817 § 1 i 2 k.c. oraz art. 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.) Powód bowiem w piśmie z dnia 16.09.2014r. wezwał (...) S.A. w S. do zapłaty kwoty 300.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w związku ze śmiercią syna D. G. (1). Wobec powyższego świadczenie winno być spełnione w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia szkody i wezwania do zapłaty, czyli w terminie 30 dni od dnia 22 września 2014r., co oznacza, iż trzydziestodniowy termin do wypłaty zadośćuczynienia na rzecz powoda upłynął w dniu 22 października 2014r. Natomiast pozwany dopiero decyzją z dnia 07.11.2014r. przyznał powodowi kwotę 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia na podst. art. 446 § 4 kc. Tym samym odsetki ustawowe należało zasądzić na rzecz powoda od dnia 23 października 2014r. do dnia 13.12.2015r., a odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Z uwagi na wynik procesu, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu (**punkt 3 wyroku**).

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 uksc nakazując pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Koninie kwotę 3.187,06 zł, na którą oprócz nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu w wysokości 2.000 zł złożyły się również koszty wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii w wysokości 958,23 zł oraz koszty dojazdu i udziału biegłego na rozprawie w kwocie 228,83 zł (**punkt 4 wyroku**).

Andrzej Nawrocki